

har noget stærkere end det ærede Medlem, der er ny her i Thinget, at der, da vi ifjor have vedtaget det foreliggende Forslag, uden at det har givet Anledning til nogen videre Diskussion eller nogen Forandring, ikke er nogen tilstrækkelig Nødvendighed for nu at nedsette et Udvalg, og det saa meget mere, som det ærede Medlem ikke egentlig har paapeget nogen Forandring, der kunde være ønskelig i Lovforslaget; thi jeg kunde ikke opfatte hans Udtalelse angaaende den Uoverensstemmelse, der skulde være i Skattelovene, anderledes, end at den noget maatte bero paa en Misforstaaelse. Jeg veed jo meget vel, at jeg naturligvis ikke nu maa komme tilbage dertil, og vil derfor kun sige, at dette Spørgsmaal har en saa stor praktisk Betydning for alle Kommuner i Landet, at jeg kunde ønske denne Sag fremmet hurtigst muligt. Ifjor fremmede vi Sagen saa hurtigt, at den allerede den 3die November var til 1ste Behandling i Folkethinget, uden at det dog lykkedes, at Sagen blev færdig der. Jeg skulde altsaa meget beklage, om den ved at blive forhalet eller noget forsinket her i Udvalg skulde komme senere ind til det andet Thing og derved maaske faae endnu mindre Chance for at gaa igjennem i det ærede Folkething. Jeg opfordrer derfor det høie Thing til at stemme imod Udvalgs Nedsættelse.

Krieger: Det forekommer rigtignok ogsaa mig, at hvilken Mening man end har om Lovforslaget, og hvilke Forhandlinger det end senere maatte kunne give Anledning til, saa ville de ikke blive større, end at man maatte kunne overse dem og behandle Sagen uden foregaaende Udvalg.

Formanden: Maa jeg spørge det ærede Medlem, om han efter de her saabne Ytringer endnu fastholder sit Forslag, eller om han frafalder det.

Lomborg: Jeg frafalder det.

Formanden: Da der saaledes ikke foreligger Forslag om Udvalgs Nedsættelse, gaar Sagen umiddelbart til 2den Behandling.

Mulige Endringsforslag til denne 2den Behandling bedes indleverede i Bureauet inden Mandag Middag Kl. 12.

Man gif derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af: Forslag til Lov angaaende Forandring i Lov om den kommunale Beskatning i Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn af 11te Februar 1863.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1511—12).

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Tessen: I Forbindelse med de Bemærkninger, jeg tillod mig at fremsætte, da dette lille Lovforslag blev indbragt, tror jeg at burde henlede Opmærksomheden paa, at Loven af 11te Februar 1863 fastsætter en Revision af den vedtagne Skattevedtægt efter Forløbet af 5 Aar, og at der derefter igjen skal foregaa en Revision af Skattevedtægten efter 20 Aars Forløb. Jeg gjør opmærksom derpaa, fordi det deraf vil forstaaes, at dette Lovforslag kan finde Anvendelse dels paa de Kjøbstæder, i hvilke Skattevedtægten endnu ikke er tilveiebragt, og dels paa de Kjøbstæder, hvor Skattevedtægten vel er tilveiebragt, men dog ikke er ældre end 10 Aar, men ikke paa de Kjøbstæder, hvis Skattevedtægt er ældre end 10 Aar. Særligt tror jeg, at det er min Pligt at gjøre nogle Bemærkninger i Anledning af den Betænkning, som blev afgivet af det Udvalg, der af det andet Thing ifjor blev nedsat, idet der i denne Betænkning er fremsat forskellige Erindringer mod dette Lovforslag, som jeg bør forsøge at imødegaa. Jeg skal da først bemærke, at denne Betænkning giver den værdifulde Oplysning, som skyldes Indenrigsministeriet, at der fra en Del Kjøbstæder var indgivet Andragender om at faae den paagjældende Bestemmelse om det Lidsrum, som skulde ligge til Grund for Skattevedtægten angaaende de faste Eiendomme, forandret til en senere Tid, der laa nærmere den Tid, da Skattevedtægten kunde forfattes. Det var en stor Del Byer, der havde indgivet disse Andragender, baade meget smaa Byer, Byer af Middelstørrelse og tillige af de største Kjøbstæder. Det var saaledes erkjendt fra alle disse forskellige Kjøbstæder, at der var en væsentlig Trang til at faae den Forandring tilveiebragt, som i Lovforslaget var foreslaaet. — Jeg skal nævne de Erindringer, som bleve fremsatte mod Forslaget, de gif ud paa Følgende: For det Første, at der saanedes Oplysning om, at et retfærdigt Hensyn til Grundeierne var iagttaget, for det Andet, at Kjøberne af Eiendommen havde gjort Regning paa, at Eiendomsstatterne i Kjøbstæderne ville blive formindskede, og at de altsaa vilde blive brystholdne, dersom Eiendommene nu ikke opnaaede saadan Formindskelse i Skattebyrden, hvad der vilde være en Yølge af, at et senere Lidsrum med Hensyn til Skattebyrden paa de faste Eiendomme blev lagt til Grund for den nye Skattevedtægt. For det Tredie, at de, hvis Beskatningsvedtægter vare affattede strax efter Loven, ikke vilde faae Nytte af denne, og endelig, at det maatte fordres, at Forandringen i lige Grad kunde finde Anvendelse paa alle Byer.

Med Hensyn til det Første, at der saanedes Oplysning om, at et retfærdigt Hensyn til Grundeierne var iagttaget, maa det dog bemærkes, at her jo ikke foreligger en Lov, som paa alyder, at denne Forandring skal foregaa med Hensyn til Lidsrummet, men at dette gjøres afhængigt af